

Magazine

05 september 2018, Hester Alberdingk Thijm

De kunst van het collectioneren #1

Het zou logisch zijn om te beginnen bij het begin. Maar ik ben niet logisch. Kunst ook niet. Na bijna 25 jaar professioneel verzamelen kan ik nog steeds enorm verrast worden. Daarom juist iets over mijn meest recente aankoop, de Schoonmakerswaagen van Koos Buster, aangekocht bij de Eindexamen Expositie van de Gerrit Rietveld Academie.

In Koos Busters' eindexamen presentatie zijn keramische objecten samengevat alsof je een verkleinde museumzaal in loopt. Het werk zelf onderschrijft dit; Delftsblauwe borden met gouden sierranden aan de muren en een keramisch schip onder een glazen stolp. Het refereert aan de curiosa die je in de uiterste hoeken van het Rijksmuseum vindt op je weg naar de Nachtwacht. In het midden van de ruimte staat, geheel tegen de verwachting van een museumzaal in, een volledig uitgeruste schoonmaakwagen van keramiek. De flessen, sponsjes en zwabber zijn gebeeldhouwd alsof de vingers van de maker nog in de klei zitten; schetsmatig maar doeltreffend.

In Busters' wereld wordt alles kunst. De tactiele klunzigheid van zijn Schoonmaakerswaagen roept een poetische baldadigheid op, en de krachtige kleuren van de keramische objecten accentueren woordeloos onze triviale werkelijkheid. Koos Buster nodigt de kijker uit in een speels universum waarin het alledaagse hoofdrolspeler wordt.

Hoe past dat in onze collectie? Wandelend door mijn visueel geheugen kijk ik waarmee ik dit werk kan verbinden. Voor mijn geestesoog verschijnen de wonderlijke huishoudelijke taferelen van Erik Mattijssen, en [Emo Verkerks](#)' schetsmatige lichtvoetigheid. Van buitenaf bubbelen associaties met Warhol's soepblikken op, en de onvermijdelijke ready mades van Duchamp.

Vaak geldt voor kunstenaars; het laatste werk is het beste. Is dat ook het geval voor de verzamelaar? Een beetje, want alles dat nieuw is, is spannend, maar het nieuwe kunstkind wordt nog sterker door de context, en de inbedding in de familie: de collectie. Tussen vakbroeders en zusters, kleurknallers en beeldBusters.

Als collectie spreek je met een aankoop je steun uit voor een kunstenaar. Brede steun, enthousiasme en zelfs opwinding waren ook volop voelbaar tijdens de opening van de eerste tentoonstelling van Koos bij galerie Fons Welters, terwijl 'onze' Schoonmaakerswaagen bij Museum Beelden aan Zee stilletjes begon mee te zingen met de geschiedenis van de beeldhouwkunst.